

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 72.119/1
van 27 september 2022

over

een ontwerp van ministerieel besluit ‘tot wijziging van het ministerieel besluit van 26 november 2018 tot uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 juni 2018 tot regeling van het infrastructuurforfait binnen de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap, verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden’

Op 26 augustus 2022 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van ministerieel besluit ‘tot wijziging van het ministerieel besluit van 26 november 2018 tot uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 juni 2018 tot regeling van het infrastructuurforfait binnen de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap, verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 20 september 2022. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wouter PAS en Inge VOS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 27 september 2022.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van ministerieel besluit strekt tot het wijzigen van het ministerieel besluit van 26 november 2018 ‘tot uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 juni 2018 tot regeling van het infrastructuurforfait binnen de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap, verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden’. De wijzigingen hebben betrekking op de wijze waarop de vergunde aanbieders jaarlijks verslag uitbrengen aan de bevoegde administratie over het gebruik van de infrastructuur waarvoor hen het VIPA-infrastructuurforfait¹ binnen de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap werd verleend.

3. Het ontwerp vindt, wat artikel 1 betreft, rechtsgrond in artikel 21, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 juni 2018 ‘tot regeling van het infrastructuurforfait binnen de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap, verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden’, dat de aanvrager ertoe verplicht om jaarlijks uiterlijk op 31 januari aan de functioneel bevoegde administratie een verslag te laten worden over het gebruik in het voorafgaande kalenderjaar van de infrastructuur waarvoor een akkoord “infrastructuurforfait” werd verleend en waarbij de minister wordt opgedragen om de wijze te bepalen waarop het gebruik wordt aangetoond.

Artikel 2 van het ontwerp vindt rechtsgrond in bijlage 2, punt 2°, van het voornoemde besluit van de Vlaamse Regering van 22 juni 2018, waarin de minister wordt opgedragen om de manier te bepalen waarop de rolstoelafhankelijkheid in huis wordt vastgesteld om als criterium te gelden voor de indeling van gebruikers in zorggroepen.

De voornoemde bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 juni 2018 vinden op hun beurt rechtsgrond in artikel 7bis van het decreet van 23 februari 1994 ‘inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden’.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. In de rubriek “Rechtsgronden” wordt, benevens van de artikelen 21, eerste lid, en bijlage 2, punt 2°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 juni 2018, ook nog melding

¹ Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA).

gemaakt van bijlage 2, punt 3°, van hetzelfde besluit. In deze laatste bepaling wordt de minister opgedragen om de manier te bepalen waarop ernstige gedragsstoornissen worden vastgesteld op grond waarvan de gebruiker in zorggroep 1 wordt ingedeeld. Geen enkel onderdeel van het ontwerp heeft evenwel betrekking op ernstige gedragsstoornissen. Bijlage 2, punt 3°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 juni 2018, strekt de ontworpen regeling bijgevolg niet tot rechtsgrond. Aan die bepaling hoeft derhalve niet te worden gerefereerd in de rubriek “Rechtsgronden”.

Hetzelfde geldt voor de verwijzing naar artikel 3, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 oktober 2019 ‘tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering’. Het besluit van 2 oktober 2019 verdeelt de bevoegdheden binnen de Vlaamse Regering met het oog op de voorbereiding en de uitvoering van haar beslissingen en komt als zodanig neer op een regeling van louter intern bestuur die geen rechtsgrond kan bieden voor een reglementair ministerieel besluit. De verwijzing naar artikel 3, § 1, van het betrokken besluit van de Vlaamse Regering wordt bijgevolg beter weggelaten uit de rubriek “Rechtsgronden”.

Rekening houdend met wat voorafgaat en met hetgeen met betrekking tot de rechtsgrond is opgemerkt onder randnummer 3, wordt voor de rubriek “Rechtsgronden” de volgende redactie voorgesteld:

“Dit besluit is gebaseerd op:

- het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden, artikel 7*bis*, ingevoegd bij het decreet van 17 maart 2006 en gewijzigd bij de decreten van 12 februari 2010, 20 december 2013 en 3 juli 2015;

- het besluit van de Vlaamse Regering van 22 juni 2018 tot regeling van het infrastructuurforfait binnen de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap, verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden, artikel 21, eerste lid, en bijlage 2, punt 2°”.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME